Da nogle af Byerne paa vor Rute var overvejende britiske, tog Dr. Jacobs til hollandske Byer, eller holdt Møder for Hollændere ved mange Lejligheder. Vort Program var derfor ikke helt ens, men vi havde begge lige travlt. Hun talte ikke saa ofte som jeg, heller ikke saa længe, men da hun hver Uge skrev en Artikel til en hollandsk Avis, var hun fuldt beskæftiget. Jeg holdt 13 Foredrag, hvert paa en Time, og 22 andre Foredrag sædvanlig i Forbindelse med en eller anden social Arbejdsgren og i Længde varierende fra 10 Min. til en Time. Vi tog Del i 7 Aftenselskaber, foranstaltede til Ære for os, et hos Borgmesteren i Kapstaden, Sir Frederick Smith. Endvidere 18 Frokoster, de 3 hos Borgmestrene i Pretoria, Johannisburg og Durban; en hos Mrs. Botha, Premierministerens Frue, en hos Mrs. Hull, Finansministerens Frue, en hos Lady Rose Innes, Politimesterens Frue; 14 »5 Theer«, hvoraf en Del udviklede sig til betydningsfulde Møder; 3 Formiddags-Theer, 6 Middage, 3 Landture. Jeg deltog ogsaa i 12 Møder med Kvindevalgretsorganisationernes Arbejdskommitéer fra de Byer, vi besøgte. Disse selskabelige Forretninger i Forbindelse med offentlige og Kommitémøder udgør 76 tjenstlige Møder i 40 Dage, altsaa omtrent 2 om Dagen.

Vort Arbejde sluttede med en Konference i Durban, Natals Hovedstad, som var besøgt af Delegerede fra omtrent alle Valgretsforeninger i Syd-Afrika. Staternes Forening er saa ny, at der endnu kun er lidt Nationalfølelse og Loyalitet. Disse nationale Egenskaber venter endnu paa at blive vakt. Organisationer af enhver Art har været begrænsede til hver sin Provins, og Vælgerne er blandt de første, der søger at forene Staterne for national Virksomhed. Dette nødvendiggøres ogsaa ved det Faktum, at *kun* Unions-Parlamentet ejer Retten til at udvide Valgretten. Denne første sydafrikanske Sammenkomst er i sig selv et Vidnesbyrd om en maalbevidst Alvor, som er vor store Sag værdig, thi Durban ligger over 1000 Mile fra Kapstaden, og det er et Land med »imponerende Afstande«.

Da jeg tror, det er Spild af Tid og Penge at besøge et Land uden Forkundskaber, helligede jeg mig ufortrødent i de 17 Dage, Rejsen varede fra Southampton til Kapstaden, til at læse Syd-Afrikas Historie, og i de enkelte ledige Timer paa Landrejserne læste jeg Bøger, indeholdende Rejse- og Missionsskildringer, de indfødte Racers etnologiske Historie, Fortællinger om afrikansk Liv osv., ialt 21 Bøger om Syd-Afrika. Den Viden, jeg samlede gennem denne Læsning, hjalp os meget til at forstaa de sydafrikanske Problemer og forøgede vor Interesse og Sympati for Befolkningen.

I Folkets brede Lag fandt vi en ikke opdyrket Sans for Kvindevalgretten; men Lederne i Byerne er ualmindelig udmærkede dannede, intelligente og indflydelsesrige. Den eneste Hindring for Kvindens snarlige politiske Ligestilling med Manden er efter min Mening at finde i den Mistro og Mistillid, som hersker mellem Englændere og Boere indbyrdes, en Tilstand, som uundgaaelig følger med en Borgerkrig og ikke er den mindste af de Ulykker, den medfører. Det var bedrøveligt at være Vidne til de bestandig tilbagevendende Beviser paa denne Følelse, for jeg traf saa mange indtagende, intelligente og ædle Mænd og Kvinder i begge Lejre, Folk, som kæmpede for en bedre Ordning af Tingene, saa man syntes, det var et sørgeligt Spild af Kræfter, at de ikke kunde forene sig om at faa deres fælles Haab og Ønsker realiserede. Dog findes der baade tilgivende og forglemmende Boere og Englændere, der ser stort paa Tingene, og som gerne vil arbejde venskabeligt sammen for det fælles Bedste. Paa disse beror ikke alene Kvindevalgrettens, men Syd-Afrikas Fremtid. Dersom de Kvinder, som har dannet den nye Organisation, er i Stand til at hæve sig og deres Sag op over den Racestrid, som saa ulykkeligt splitter alle Bevægelser i Syd-Afrika, vil alle Valgretstilhængere Verden over inden ret længe glæde sig over, at endnu et Land er vundet for vor ærefulde Sag.

Da den ene efter den anden af Besty-